

Oxf. H. 17, b, No. 63, Çl. 5. अगस्त्य<sup>०</sup> N. pr. eines Wallfahrtsortes MBh. 1, 7813; vgl. अरुन्धती<sup>०</sup>, गृध्र<sup>०</sup>. Das f. वटी in मार्गवटी Verz. d. Oxf. H. 18, b, N. 9. — 2) m. ein best. Vogel Bhāg. P. ed. Bomb. 3, 10, 24 (वक ed. BURN. 23). 10, 66, 9. — 3) Strick, m. f. ई<sup>०</sup> und n. AK. 2, 10, 27. TRIK. 3, 3, 100. 5, 23. MED. m. HALĀJ. 2, 412. f. H. 928. वट im comp. GAUDAP. zu SĀMĀKHAJ. 17. — 4) m. *Cypraea moneta*, Otterköpfschen TRIK. 3, 3, 100. H. an. MED. — 5) m. *Kügelchen, Pille* (गोला) H. an. वटी f. dass. ÇĀRĀṅG. SĀMĀH. 2, 7, 1. फिरङ्गवटी Verz. d. B. H. No. 966. Klösschen, Knöpfchen (vgl. वटका) BHĀVAPR. im ÇKDR.; vgl. u. तापक<sup>०</sup> 2). — 6) m. = भद्य H. an. — 7) m. = साम्य H. an. — 8) m. N. pr. eines Wesens im Gefolge Skanda's MBh. 9, 2536. — 9) f. ई<sup>०</sup> ein best. Baum, = नदीवट RĀĀN. im ÇKDR. — 10) गाढा वटी Bez. einer best. Lage im Spiel Katuraṅga: नैकिका वटिका यस्य विद्यते खेलने यदि । गाढा वटीति विख्याता पदं तस्य न दुष्यति ॥ TITĪHĀDIT. im ÇKDR. — Vgl. उपवट, कल्प<sup>०</sup>, गृध्र<sup>०</sup>, तपो<sup>०</sup> (वट in dieser Zusammensetzung ist *Ficus indica*), नदी<sup>०</sup>, नभो<sup>०</sup>, मागवट, भद्र<sup>०</sup>, मण्डल<sup>०</sup>, मुञ्ज<sup>०</sup>, रुद्र<sup>०</sup>, मधुवटी, मुद्गरिक<sup>०</sup>, रक्त<sup>०</sup>, सिद्ध<sup>०</sup>.

वटक m. AK. 3, 6, 2, 17. 1) Klösschen, Knöpfchen (gewöhnlich aus Mehl von Hülsenfrüchten gemacht, eingeweicht, gewürzt und in Oel geschmort), m. TRIK. 2, 9, 14. H. 400. SUÇR. 1, 224, 15. n. 233, 6. m. oder n. P. 5, 2, 2, 82, VĀRTT. वटका f. SUÇR. 2, 468, 12. वटिका H. c. 95. DhŪTAS. 79, 14 (VON LASSEN in वडिका geändert). अन्निकावटः, तक्र<sup>०</sup>, माय<sup>०</sup>, मुद्गवटिका BHĀVAPR. im ÇKDR. वटका, वटिका f. Pille Verz. d. B. H. 283 (XIII). वटिका ÇĀRĀṅG. SĀMĀH. 2, 7, 1. वटकादिकल्पना Verz. d. Oxf. H. 315, a, No. 478. — 2) m. ein best. Gewicht, = 8 Māsha ÇĀRĀṅG. SĀMĀH. 1, 1, 16. = 2 Çāṇa Verz. d. Oxf. H. 307, b, 3. — 3) वटिका f. Schachfigur; s. oben u. वट 10). — Vgl. काञ्जिकवटक unter काञ्जिक 1), खण्ड<sup>०</sup>, कामुन्दीवटिका.

वटकणिका s. u. वटकणीका.

वटकणीका f. die kleinste Partikel vom indischen Feigenbaum MBh. 12, 7909, wo NILAK. रेतो वटकणीकायाम् st. रेतो वटकणिकायाम् des Textes in der ed. Bomb. und st. रता वटकणीयानाम् der ed. Calc. liest.

वटकणीय s. u. वटकणीका.

वटकिनी (von वटक) f. Bez. einer best. Vollmondsnacht, in der Klösschen gegessen werden, P. 5, 2, 82, VĀRTT.

वैड (वड + 1. ष) P. 6, 2, 82. m. Schol.

वटतीर्थनाथ N. eines Liṅga: ०माहात्म्य MACK. Coll. I, 82.

वटपत्र 1) m. eine best. Pflanze, = सितार्जक RĀĀN. im ÇKDR. — 2) f. झा eine Art Jasmin, = त्रिपुरमाली RATNAM. im ÇKDR. — 3) f. ई<sup>०</sup> eine best. Pflanze, = झावती BHĀVAPR. im ÇKDR.

वटपत्नीतीर्थ n. N. pr. eines Tirtha Verz. d. Oxf. H. 76, b, 40. fg.

वटर m. = चञ्चल, शठ, चौर, कुक्कट, वेष्ट ÇĀBDAR. im ÇKDR. — Vgl. वठर.

वटवती f. संज्ञायाम् gaṇa मघादि zu P. 4, 2, 86.

वटवासिन् adj. in Feigenbäumen hausend; m. ein Jaksha H. 194.

वटाकर m. v. l. für वराटक Strick, Seil RĀMĀÇRAMA zu AK. 2, 10, 27 nach ÇKDR.

वटारक 1) m. Strick H. 928. वटारका f. ÇKDR. nach einem PURĀNA und NILAK. zu MBh. 3, 12776. Am Ende eines adj. comp. f. झा MBh. 3, 12776. 12, 12460. Vgl. वराटक, वटाकर. — 2) m. N. pr. eines Mannes,

VI. Theil.

pl. seine Nachkommen gaṇa उपकादि zu P. 2, 4, 69.

वटारकमय adj. aus einem Seil gebildet: पाश MBh. 3, 12785.

वटावीक m. = नामचौर ein Mann, der sich eines falschen Namens anmaasst, ÇĀBDAM. im ÇKDR.

वैटि UĠĠVAL. zu UṅĀDIS. 4, 117. P. 5, 2, 139. f. Termitte TRIK. 2, 5, 12. HĀR. 110.

वटिक m. Bauer im Schachspiel ÇKDR. u. चतुरङ्ग. — वटिका s. u. वटक.

वटिन् m. dass. ebend. und BHĀVIŠĪA-P. bei GOLD. I, 421, a, 2 v. u. adj. stringed, having a string; circular, globular WILSON.

वटिर्भे adj. von वटि P. 5, 2, 139.

वटी s. u. वट.

वटूरिन् und मरु<sup>०</sup> adj. breit nach SĀJ.: क्षिन्धि वटूरिणा पदा मरुक्व-टूरिणा पदा RV. 1, 133, 2.

वटेश्वर (वट + ई<sup>०</sup>) m. 1) N. eines Liṅga RĀĀN-TAR. 1, 194. fg. — 2) N. pr. zweier Männer Verz. d. Oxf. H. 143, a, No. 296. 144, b, No. 300.

वटेश्वरसिद्धान्त m. Titel eines Werkes Verz. d. Oxf. H. 286, a, 8. Verz. d. B. H. No. 1166. WEBER, GĪJOT. 103.

वटोदका (वट + उदक) f. N. pr. eines Flusses Bhāg. P. 4, 28, 35.

वटु (वटु) m. N. pr. eines Mannes RĀĀN-TAR. 8, 347. 570. 962. 969. — Vgl. नाग<sup>०</sup>.

वटुदेव m. desgl. RĀĀN-TAR. 7, 1310. वटु<sup>०</sup> 1303.

वट्यै adj. von वट gaṇa बलादि zu P. 4, 2, 80. subst. Bez. eines best. Minerals Verz. d. Oxf. H. 321, a, No. 761.

वटु (वटु), वैठति (स्थौल्यै, पैन्ये) DhĀTUP. 9, 46.

वठर<sup>०</sup> UṅĀDIS. 5, 39. = शठ TRIK. 3, 3, 372. H. an. 3, 580. = मन्द TRIK. = मूर्ख UĠĠVAL. = अन्वष्ट H. an. = शब्दकार und वक्र UṅĀDIS. im SĀMĀKHAJ. nach ÇKDR. — Vgl. वटर.

वडभी und ०भि f. Söller TRIK. 2, 2, 5. HARIV. 4329. 4333. 8788. 8936. 16181 (die neuere Ausg. überall वलभी). R. 3, 61, 9. 6, 14, 22. MEGH. 39. — Vgl. वलभी.

वडव 1) m. oxyt. nach dem Comm. ein männliches, aber einer Stute ähnelndes Pferd, das deshalb den Hengst anzieht, TS. 2, 1, 8, 3. Diese Bedeutung hat sich ohne Zweifel erst aus dem f. वडवा Stute entwickelt. —

2) f. वडवा a) Stute AK. 2, 8, 2, 14. TRIK. 3, 3, 422. H. 1233. an. 3, 711. MED. v. 49. fg. HALĀJ. 2, 285. TS. 7, 1, 2, 2. TBR. 1, 8, 3, 3, 8, 22, 3. ÇĀT. BR. 6, 5, 2, 19. 11, 1, 6, 2. 12, 7, 2, 8. पद्यस्यो वडवा स्कन्देत् 13, 3, 9, 1. 4, 2, 14.

KĀTJ. ÇR. 15, 10, 20. KAUC. 93. 110. MBh. 4, 319. HARIV. 361. R. GORR. 2, 17, 24. VARĀH. BRH. S. 46, 53. 50, 24. KĀTHĀS. 37, 162. RĀĀN-TAR. 4, 396. 5, 280. BHĀG. P. 9, 1, 26. PĀNĪKĀT. 252, 16. eine Gattin Vivasvat's wird als Stute die Mutter der beiden AÇVIN BHĀG. P. 6, 6, 38. 8, 13, 9. fg.

MĀRK. P. 77, 23. DAÇAK. 64, 13. ०सुतो H. 181. — b) = कुम्भदासी TRIK. H. c. 113. H. an. MED. = स्त्रिभिद् (नारीवात्यत्तर) und द्विजस्त्री (द्विजयोषित्) H. an. MED. = गृहदासी MIT. 268, 15. = वेश्या VIVĀDAK. 50, 15.

— c) N. pr. einer Frau mit dem patron. Prātithoji ĀÇV. GRH. 3, 4, 4. ÇĀMĀH. GRH. 4, 10. AV. PARİÇ. in Verz. d. B. H. 92, 6. N. pr. einer Gattin Vasudeva's, die als परिचारिका bezeichnet wird, HARIV. 1949.

— d) N. pr. eines Flusses MBh. 3, 14232. eines Wallfahrtsortes 5034. — Die älteren Texte schreiben häufig वडव, वडवा, die Bomb. Ausg.